

§ 8.

For saa vidt en Kommunalbestyrelse finder, at Anlægget af en eller flere offentlige Stier eller Veje, der føre til almindelige Landingspladser for Fiskere, er i den Grad fornødent, at det almene Vel maa siges at fordre sige Anlæg, komme henholdsvis Reglerne i Lov angaaende Gangstier i offentlige Djeved af 4de Juli 1850 og i Lov angaaende Forpligtelse til Jord's Afgivelse til offentlige Dveje af 20de August 1853 til Anvendelse herpaa.

§ 9.

Hvor det formenes Fiskerne (jfr. § 1) at benytte Strandbredden til Dphaling af deres Waade og til Tørreplads for deres Garn, og mindelig Dverenskomst derom ikke opnaas, kunne de forlange Spørgsmaalet, om og hvor en passende Dphalings- og Tørreplads kan anvises, enten paa den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred, eller, hvor en saadan ikke findes, andetsteds i Nærheden af Stranden, afgjort paa deres Bekostning ved Kendelse af Strandsynsmænd efter Reglerne i Lov af 23de Januar 1862. Ved Sagens Afgørelse skal det tages under Dvervejelse, om der efter de haandenbærende Omstændigheder er tilstrækkelig Anledning til at opfylde Fiskernes Begæring imod vedkommende Ejers eller Brugers Vilje, og iagttages, at Affavnet af den Plads, der anvises Fiskerne, ikke forvolder dens Ejer eller Bruger større Afbræk eller Ulempe, end uundgaelig fornødent, og navnlig, at Plads ingen Sunde anvises i nogens Gaardsplads, Have, indhegnet Lystkov eller lignende Steder. Erstatningen fastsættes, i Mangel af mindelig Dverenskomst, for 5 Mar ad Gangen, ligeledes af Synsmændene. Erstatningens Beløb udredes aarlig forud, forinden Pladsen maa tages i Brug. Kun de Fiskere, som have deltaget i Erstatningens Udredelse, ere berettigede til at benytte Pladsen. I Tilfælde, hvor det maa skønnes, at Affavnet af den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred ikke forvolder Ejeren eller Brugeren Afbræk eller Ulempe, bliver ingen Erstatning at tilkende. Saavel Ejerne som Fiskerne kunne indanke Synsmændenes Kendelser for Landvæsenkommissionen efter Reglerne i Lov af 23de Januar 1862. Naar 5 Mar ere forløbne, efter at de foran nævnte Sager sidst ere blevne afgjorte ved Syn eller Landvæsenkommissionsmøde, skal det staa saavel Ejeren som Fiskerne eller andre deri interesserede frit for, paa samme Waade at fordre Spørgsmaalene gjorte til Genstand for ny Kendelse.

§ 10.

Fiskeri maa ikke udøves paa saadan Waade, at den frie Sejlads derved hindres eller vanskeliggøres, eller at Sømærker beskadiges eller forrykkes fra deres Plads.

Ligeledes er det forbudt, naar Fiskeri affluttes eller afbrydes — dog ikke naar Afbrydelsen sker i kortere Tid for Tørring eller Reparation af Redskab — at lade de dertil benyttede faste Redskaber eller Dele af disse henstaa i en saadan Tilstand eller under saadanne Forhold, at derved kan afstedkommes Fare for Sejladsen eller Hindring for Udøvelsen af Fiskeri.

Naar der ved Sejlads eller Ankring tilføjes et behørigt afmærket og lovligt staaende Fiskeredskab Skade, paahviler Ansvarer derfor Skibet, medmindre dets Fører kan godtgøre, at Skaden er foranlediget ved Nødstilstand eller af anden Grund er ham og Skibsfolket utilregnelig.

§ 11.

Fiskeri med Trawl er forbudt.

Waad eller lignende Redskab, der drages langs Bunden, befæstet til Waad eller